

Nhà văn Vũ Hân

Bài 7 : Con Đàng Ba Bức

Ngày xưa, có một chàng trai mang nhiều tâm sự u uất vô đũa, một sớm lên đàng đi tìm Sự Thật.

Anh nghe người đời nói có vô số chân tu luyện đàng nhiều phép nhiệm mầu, thông đàng nhiều tình vi huyễn diệu bèn quyết tìm đàng cứu hắc. Đàng đi muôn nơi khó khăn nhọc nhằn chí ngời sứt đá nên không quên nghĩ hi vọng nghèo. Thấy chân trời xa, một hôm, đàng Thấy Ngài hiền ra, uy nghi, rực rỡ. Lòng người trai trẻ bừng lên bao niềm hân hoan.

Tìm đàng biết phòng đàng số, anh quyết gặp đàng chân người :

- Thấy thấy, kẻ hèn này từng nghe người nói uy danh của thấy, tin tưởng phép nhiệm mầu của đàng, nên tôi xa xôi muôn dặm đàng đây đàng cầu mong thấy chỉ cho con đàng đi tìm chân lý.

Đàng số báo ứng :

- Của đàng không hợp với ai, lòng đàng rực rỡ của mọi người. Con đàng chân lý xuất phát từ niềm đàng Thấy. Vì Sự Thật bắt đầu tìm thấy bằng sự tin yêu và lòng trân trọng. Tôi đây cho đàng chốt đàng, con đàng chia làm ba bức : Bức nhất của sự Khổ Hạnh, bức nhì của lòng Vô Tội, bức ba của tình Nhân Ái. Ba bức dạy rằng : Không chịu dầy công khổ nhọc để biết rõ đũa, không rời bỏ đàng riêng để xét sự vật, không thất tha vì thế người người mà đòi Sự Thật thì không bao giờ tìm thấy Sự Thật. Sự Thật là của mọi người, nhưng phải đàng tìm đàng bằng con đàng ba bức.

...

Thưa mẹ đêm trắng lơnh lơo, anh đã dùng dây leo tèo ng.

Vốn quen luyên tếp tễ nhẽ nên anh không mất bao nhiêu công phu để vượt qua nhẽng tèo ng dày lơm chẽm, cheo leo. Lên cao, nhìn xuẽng, anh thấy mình làm đẽc mất kẽ công. Khi đẽn đẽc chót vót đẽn thì trắng vẽ khuya, rẽi dài hình bóng anh trên vách đá nhẽ mất con ngẽẽi to lơn đẽ thẽng. Anh tẽ thấy mình xa cách hẽn vẽi loài ngẽẽi và cao hẽn cẽ mẽi vẽt. Anh tẽ nhẽ rẽng: "Đi tìm Sẽ Thẽt không phẽi chẽ có mất đẽng ng ba bẽc. Vẽi óc thông minh, vẽi lòng dũng cẽm và trí quyẽt đoán, ta vẽn tìm đẽc Chân Lý mau chóng hẽn là mẽi ngẽẽi ";

Anh bẽc vào đẽn, nẽi đẽt tèo ng thẽn Chân Lý. Đi giẽa đêm khuya, trên chẽn thẽng tẽng im lơng, đẽc theo các dẽy hành lang hun hút gió lơnh, anh chẽ thấy bóng cẽa mình lơi thẽi bên cẽnh, chẽ nghe chân mình vang trên sân đẽn gẽy nhẽng âm hẽng đẽ kẽ.

Anh vào bên trong, cẽm thấy nhẽ mẽi bẽc đi đẽi lơi mất sẽ tẽ ch mẽ ch nẽng nẽ. Khi mẽnh trắng khuya khuẽt hẽn ngoài đẽn, anh thấy rúng đẽng, nhẽng kiêu hãnh vẽ kẽ công cẽa mình khiẽn anh đẽp hẽt ý nghĩ lo âu. Anh lơi tẽ nhẽ : "Bây giẽ chẽ còn Ta và Sẽ Thẽt ";. Tẽng thẽn Chân Lý chẽ ẽ sau cánh cẽa kia. Và anh lơi gẽn, thu hẽt can đẽm đẽ xô cẽa vào ... Bẽng anh rũ lên mẽt tiẽng thẽt thanh.

Mẽt hình tẽng thẽt kẽ quái, to lơn lơ thẽng, đẽ tẽi sẽc máu trẽn trẽng cẽp mẽt nhìn anh, phóng tẽa muôn ngàn tia lơa. Chiẽc miẽng há hoác, nhẽ mẽt huyẽt sâu thẳm thẽm xông mùi khí nẽc nẽng, vẽi hai vành môi mẽp máy chẽng muẽn nuẽt lơy muôn ngàn sinh thẽ. Hẽi thẽ tẽ trong lơ mũi khĩn khĩt tuôn ra, vang rẽn, nhẽ là sẽm chuyẽn rẽi biẽn đẽn thành đẽ lơi âm thanh hẽn lơn nhẽ tiẽng thết gào, nhẽng lơi nguyẽn rẽa, vắng vẽng mẽ hẽ nhẽ đẽn tẽ trong quá khẽ muôn xẽa, vẽng vẽ tẽng lai nghìn thuẽ. Và khuôn mẽt tẽng biẽn hiẽn sẽc màu chẽp nhoáng ; nhẽ sẽ tang thẽng cẽa nhẽng cẽnh đẽi.

Ngẽẽi trẽ tuẽi khiẽp đẽm đẽn cùng đẽ, hai tay vẽi ôm lơy mẽt, tẽng máu cẽn chẽy trong ngẽẽi, cẽ gẽng chẽy ra khẽi đẽn trên đôi chân muẽn rẽi rẽng, luẽng cuẽng hức đẽu vào các cẽt đá, vẽp trên bẽc cẽa, ngã trên nẽn gẽch, nhẽng sẽ kinh hoàng quá đẽ đã khiẽn anh phẽi ngẽẽng đẽy tìm cách thoát thân .. Anh bám vào tèo ng, tìm sẽi dây leo, vẽi vãng tẽt xuẽng. Nhẽng vì vẽi vãng, anh rẽi tẽ nẽi vách cao xuẽng đẽi chân đẽn.

Mở sáng hôm sau, đôi dùi chân đẫm, ngẫm lại ta tìm thấy xác anh chàng lạ, nét mặt còn co rúm lại trong vòm hải hùng.

Đo sĩ trầm ngâm đường nhìn kẻ đã vĩnh viễn ngã đổ cõi sống, rồi quay bèo nhúng hực trò :
" Đây là kẻ không muộn tìm Số Thốt bưng con đường chính. Y đã theo con đường tà, vì cho rằng con đường y mau hơn và chắc có tài năng mới giúp cho y toại nguyện. Y đã quên rằng cái tâm mới là chính yếu trong mọi tìm kiếm trên thế gian này.

Cái tâm đã chính, tài năng sẽ là chiến công, thành tích rõ ràng. Cái tâm đã tà, tài năng chỉ là thế đoan, mưu mô hèn hạ. Kẻ tìm kiếm tìm thấy là mặt số thốt gươm ghiếc làm y khờ ng khiếp đẫm phải hèn y đi t đi mình. Các con hãy ghi nhớ lấy : Số Thốt tọt độp, Số Thốt an rồi và nâng cao đức lòng người có thể đẫm bưng con đường ba bậc, là đi u Khố Hộ nh, là số Vô Tội, là Lòng Nhân Ái. Kẻ nào không chịu đi bưng người y mà mưu dùng nhúng mưu mô, thế đoan, đàn áp, phẫn nã thì phải chịu số hèn y đi t thối khố. Đó là nhúng kẻ bá đạo lấy xố nh máu người i lập nên ngai vàng, nhúng lập gian thố nh dùng óc xố trá xây nên số nghiếp, nhúng bần tham những tìm đẫm giàu sang bưng lập i cớ a quyển và số trồn lốt, nhúng húng chớ mưu đi con đường tọt làm bưng lập i c, nguyễn trang, cớ t sao thố a mãi riêng mình mà không lập nh đẫm nhúng số trồn phốt cớ a đi luôn đi chớ mình i nhúng bớ c ngo c ".

Đo sĩ ngúng lập i, đố o đôi mặt còn sáng rõ nhìn chăm vào đám đố tồ vây quanh, rồi nghiêm ngh b o :

- Tôi lâu ta đã nh c nh các con đi u đó, bây giờ đây là chớ nh cớ hi n nhiên. Hãy đem chôn xác cớ a y i trố c cớ a đẫm, đøgne thố i tồ c trên mỷ nét mặt kinh hoàng, khớ nh khiếp cớ a kẻ tìm gộp Số Thốt bưng lập i tà tâm đố làm gố nh cho bao nhiêu kẻ khác.

Nhà văn Vũ Hộ nh

(Đố a theo mặt ý cớ a Văn hào Schiller)